

దేవునాతో నా దైసక నడక

4

“పరిశుద్ధత, పరిశుద్ధత, పరిశుద్ధత!”

నేడు జనులకు ఒకే ఒక గురి ఉంది. అది “సంతోషంగా” ఉండడం. వారు “ఉల్లాసం, వినోదం, సరదా, అటలు” కోరతారు. “సంతోషంగా” ఉండడాన్ని, బైబిలు ఆనందంతో మిళితం చేయవద్దు. ఎక్కువ మంది పరిశుద్ధంగా ఉండేదానికంటే సంతోషంగాను, పవిత్రంగాను ఉండడంకంటే క్లేమంగాను, నమ్మకంగాను ఉండడంకంటే విజయపంతంగా ఉండ అనేకులు కోరతారు. అంతకంటే విషాదం ఏమంటే తమ పిల్లలు “సంతోషంగా” ఉండాలని ఎక్కువమంది తల్లిదండ్రులు కోరతారు. అంతకంటే విషాదకరమయ్యాంది ఏమంటే - వారు క్లేమంగా ఉండరు. కొండరైతే, తమ నీచమైన పాప స్తుతిలో నిలిచియుండి, “నా జీవిత విధానం పాపంతో కూడింద్రేనా, నేను సంతోషంగా ఉండాలని దేవుడు కోరుతున్నట్టు నేను భావిస్తున్నా”నని కొండరు తీర్మానాలు చెప్పతారు. యథార్థమైన భక్తి, “సంతోషంగా” ఉండడం అనేవి సాధారణంగా మిళితం కావు. దాని నిర్వచనాన్ని బట్టి, “సంతోషంగా” ఉండమని దేవుడు ఎవనికి ఎన్నడు ఆశ్చర్షించలేదు.

అదే విధంగా, ఆధునిక సమాజం ఆరోగ్యాన్ని తమ రూపంలో ప్రదర్శిస్తారు. ఇది “ఇష్టుడున్న” సంగతి! జనులు వ్యాయామం చేస్తారు, మూలికలను లేక ఆకులను ఉపయోగిస్తున్నారు, ప్రతివిధమైన నూతన గిమ్స్క్సు వినియోగిస్తున్నారు. వారు తమ శరీరాలను ఆరోగ్యంగా చేసికోంటా, వారు తమ ఆత్మలను అప్రత్యామించలేదు.

పరిశుద్ధత ఎక్కడికి పోయింది? సంతోషాన్ని నేరుగా వెంటాడినప్పుడు అది విడిచి పోతుంది. ఆరోగ్యం అంతిమ మరణాన్ని జయించనేరదు. “అందరితో సమాధానమును పరిశుద్ధతయు కలిగియుండుటకు ప్రయత్నించుడి” (ప్రాతీ. 12:14). శీలం లేకుండ వ్యక్తులను, సంఘాలను మనం కట్ట ప్రయత్నించినప్పుడు మనం తప్పిపోతాం. మనకు పెద్ద సంఘం కావాలి కాని పరిశుద్ధమైన సంఘం కాదు. సంఘపు ఇంటర్వ్యూస్లో, నా వయస్సు, విద్య, నా యోగ్యతలు, సంఘం ఎదుర్కొటున్న విషయాలు నన్ను అడిగారు. “నీవు పరిశుద్ధడవుగా ఉన్నావా?” అని నన్ను ఎవరే అడుగలేదు; “దేవునితో నీకు గాఢమైన బాంధవ్యం ఉందా?” అని అడుగలేదు. మన దైనిక నడక పరిశుద్ధమైన నడకక్కుండా ఉండాలి.

నేను కాలేజీలో ఉన్నప్పుడు, “సువార్తలుగానున్న కుర్రవళ్లను” ఒక విజటింగ్ స్కూల్‌ర్ దిగ్ర్మమను, కోపమును పుట్టించాడు. దేవుని యొక్క మొదటి గుణలక్షణం పరిశుద్ధత గాని ప్రేమ కాదని అతడు అన్నాడు. ప్రేమను అతడు నాల్గవదిగా పేర్కొన్నాడు. పరిశుద్ధత్వము మొదటిగా ఉంచడంలో అతడు రైటు. (ప్రేమ నాల్గవదన్ను విషయం నాకు తెలియదు;

అది అయిదవదో లేక ఏడవదో) “మిమ్మల్ని పిలిచినవాడు పరిశుద్ధదై యున్న ప్రకారము మీరును సమస్త ప్రవర్తనయందు పరిశుద్ధలైయుండుడి” (1 పేతురు 1:15, 16). పేతురు “పరిశుద్ధత, పరిశుద్ధత, పరిశుద్ధత” అని నొక్కి చెప్పేడు, “ప్రేమ, ప్రేమ, ప్రేమ” అనలేదు.

నేడు దేవుడు “లోపల” ఉన్నాడు - కాని పరిశుద్ధదైన బైబిలు దేవుడు కాదు. ఇప్పుడు త్రిండ అనంతుడు, నిత్యుడు, సజీవుడు, పరిశుద్ధదైన దేవునిపై వెళ్లడం కాదు! మన దైవిక సడక ఆ దేవునితో! దేవుడు పరిశుద్ధడన్న విషయాన్ని నీవు ఆలోచింపకుంటే, నీవు దేవునికి భయపడవు. “దేవునియందు భయభక్తులు కలిగియుండి ఆయన కట్టడలననుసరించి నందుచుచుండవలెను. మానవకోటికి ఇదియే విధి” (ప్రసంగి 12:13).

అప్పును, దేవుడు ప్రేమయైయున్నాడు (1 యోహోను 4:8, 16), దీనికి షైన, ఆయన వెలుగైయున్నాడు (1 యోహోను 1:5). దేవుని యొక్క సుహజమైన పవిత్రతను గౌరవించాలి. దేవుని శీలాన్ని తేటగా మనం చూడగలగాలి! దేవుడు ప్రేమయైయున్నాడు, కాని ప్రేమ దేవుడు కాదు. ప్రేమ దేవుని నిర్వచింపదు; దేవుడు ప్రేమను నిర్వచిస్తాడు. దేవుడు ప్రేమయైనందున సిలువ అవసరం కాలేదు. ఆయన పరిశుద్ధదైనందున అది కావలసి వచ్చింది. నీ కుమారుని చంపడంవలన నీవు నీ “ప్రేమను రుజువు” చేయువు - ఇది పిచ్చి. “ప్రేమాముయుదైన దేవుడు పాపిని నరకానికి ఎలా పంపగలడు?” అనేది తప్పు ప్రశ్న. పరిశుద్ధదైన దేవుడు పాపిని ఎలా నరకానికి పంపకుండ ఉండగలడు? దేవుడు పాపినిగాని, పాపాన్నిగాని తాకలేదు. పరిశుద్ధడగు దేవుని సన్నిధిలో ఏ పాపియైనా నిలవడానికి హక్కుగాని హేతువుగాని లేదు! నిత్య సమస్య - “పాపి ఎలా పరిశుద్ధడు కాగలడు?” అనేది ప్రతి పాపము శిక్షింపబడాలి. ఏ పాపమును పరలోకములోనికి ప్రవేశింపదు.

పాపమునకు వచ్చు జీతము మరణం (అది. 2:17; రోమా 6:23). పాపియైన మనఫ్యుడు నశించినవాడై, నిస్పతోయుడై, నిరీక్షణ లేనివాడైయుంటాడు. పాపియైన మనఫ్యుడు తన్న తాను రక్షించుకోలేదు. దేవుని పరిశుద్ధత ఆయన ఉగ్రతను కోరుతుంది. దేవుడు దేవునే అయ్యించాలి. దేవుని పరిశుద్ధత న్యాయాన్ని కోరుతుంది. ఇది, యిష్టుడు, ప్రేమ యొక్క ఘునమైన మహామైయుంది. (కృపసు సరిగా గ్రహింపడమైయుంది) మనఫ్యుడు ఏమి చేయజాలకపోయాడో, దేవుడు నరునిలో డానిని చేశాడు. దేవుడు మానవ జాతిలో క్రీస్తునందు ప్రవేశించాడు. యేసు సంపూర్ణమైన జీవితాన్ని జీవించి, తన రక్తాన్ని చిందించాడు. న్యాయం - మరణం, రక్తం, మరియు బలిని అధికార శర్మకంగా కోరింది. ప్రేమ వెల చెల్లించింది! “దేవుడు లోకమును ఎంతో ప్రేమించెను” (యోహోను 3:16ఎ). యేసు తన పాపాన్ని అనేకలకు క్రయిధనంగా అప్పగించుకున్నాడు (మత్తుయి 20:28). ఏకైక రక్షకుడైన యేసుక్రీస్తు ప్రతి మనఫ్యుని కొరకు మరణం రుచి చూచాడు (పొట్టి. 2:9; అపో. 4:11, 12). ఆయన పరిశుద్ధతక వేరుగా దేవుని ప్రేమకు అర్థం ఉండడు. దేవుడు పరిశుద్ధడుగానే నిలిచియుంటాడు; పాపముపై దేవుని ఉగ్రత సిలువపై క్రీస్తుమీద కుమ్మరింపబడింది. ఇది సువార్త ‘‘దేవుడు క్రీస్తునందు లోకమును తనతో సమాధానపరచుకొనుచు ...’’ (2 కొరింథి. 5:19-21). యేసు క్రీస్తుకు వేరుగా, పాపులు తమ పాపములలోనే చస్తారు. యేసు పాపుల కొరకు, భక్తిశీసుల కొరకు చనిపోయాడు (రోమా 5:6-8). యేసు పాపులను రక్షింపబడేవారిలా చేశాడు. దేవుడు తానే ... తనకు తానే అర్పించుకున్నాడు ... తన ఉగ్రతనుండి రక్షించడానికి!

పలాశుధ్వత్త మరియు నేను

(1 కొలంథి. 2:9-16)

“నేను చెప్పునదేమనగా ఆత్మానుసారముగా నడుచుకొనుడి, అప్పుడు మీరు శరీరేచ్చను నెరవేర్చరు. శరీరము ఆత్మకును ఆత్మ శరీరమునుకును విలోధముగా ఆవేళ్లించును. ...మనము ఆత్మనుసరించి జీవించువారమైతిమా ఆత్మకును అనుసరించి క్రమముగా నడుచుకొండము” (గలతి. 5:16, 17, 25).

వాస్తవంగా, పరిపుడ్చాత్మ లేకుండ ఆత్మ సంబంధమైన స్తుతి ఉండనేరదు. గత ఏజైసంవత్సరాలుగా ఆత్మయుండు అత్మాస్తకి కనపరచబడతుంది. దురదృష్టపశాత్మ అమితమైన భావనలే నిలిచాయి. ఆత్మ యొక్క గుర్తింపు సాధారణంగా (1) ఒకవైపు నిషేధం జరిగింది. (2) రెండోవైపు సెయింట్ షైట్స్ డ్యూస్సు. రెండు విధానాలు - “ఆయనను మరచిపోదాం” అని ఒకబి, మరియు “వెప్రి ఎక్కి పోదాం పదా” అనేది రెండు - ఈ రెండును తేప్పే.

ఆత్మను గూర్చిన మన గత భావన మనలను ఆత్మయుండు వ్యక్తి చేయలేదు. ఎందుక? మొదటిగా, మనకు లేఖనాలు తెలియదు, రెండవది - మనకు బుద్ధిలేదు. సద్గురుయ్యలచే ప్రశ్నింపబడిన యేసు, వారికి జవాబిస్తూ, -“లేఖనములనుగాని దేవుని శక్తినిగాని ఎరుగక మీరు పొరబడుచున్నారు” అని తెలిపాడు (మత్తుయి 22:23-32). ఆత్మ మనకు లేఖనములను అనుగ్రహించాడు (2 పేతురు 1:20, 21; 2 తిమోతి 3:15-17), మరియు వాటికి వేరుగా మనం ఆత్మయుండు ఎదుగలేం. ఆత్మయు లేఖనాలు ఒకదానికటి విరుద్ధం కావు. ఇది ఆత్మ సంబంధమైన నడకకు లేఖనానుసారమైన మార్గం. హితబోధ బలమైన ప్రేక్షను పాతుకునజేస్తుంది. ఆత్మసంబంధమైన భక్తి కౌరకని ఆధర్యశాస్త్రాన్ని విస్మరింపకూడదు. వాక్యాన్ని ప్రేమించుమని, ధ్యానించుమని, వాక్యానికి లోబిడుమని ఆత్మ బోధిస్తున్నాడు. అనుభవాలు, ఆలోచనల మీదనేగాని లేఖనాలమీద అనుకొనని జనులు ఆత్మచేత జాధింపబడతారు.

బైబిలు తర్వాతాలలో - ఆత్మను “అది” అని “భూతము” అని సూచించినప్పుడు ఈ సమయ మరింత కలినమైపోయింది. ఆత్మ అనే ఆయన వ్యక్తి - ఆయన శక్తిగాని, పులకరింపగాని, ఉద్యేగ సంబంధమైన భావనగాని, మరి ఏదోఒకదాని యొక్క వ్యక్తికరణగాని కాడు. నేను ఎలా వ్యక్తినైయున్నానో ఆయన అంతగా వ్యక్తియైయున్నాడు. ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని కలిగినవాడైయున్నాడు. ఆయన వినగలడు, మాట్లాడగలడు, కోరగలడు, దుఃఖపడగలడు, ఆనందించగలడు. ప్రత్యక్షతకు అంటుకొనియుండు, ఉపహాలకు కాడు. బైబిలు సజీవమైనది (హెబ్రీ. 4:12); కేవలం సజీవమైన వాక్యము ద్వారానే ఆత్మ మనతో వ్యక్తిగతంగా మాట్లాడతాడు.

లేఖనాలు జ్ఞానంతోనే వర్తింపజేయాలి. “పరిశుద్ధపరచబడిన జ్ఞానంతో” మన దైనిక నడక లేఖనానుసారమైన నడకమైయుండాలి. ఆత్మము గూర్చి అపార్థాలు లేఖనానుసారంగాను జ్ఞానంగాను దిద్దబడవచ్చు. మనం దీనిలో నేర్చుగలవారం కాదు! మనం మంచిగా ఫీలవ్వదానికో, లేదా సంఘంలో సరదా పడడానికో ఆత్మ అనుగ్రహించబడలేదు. సాతానుకు భయపడవలనిన దానికంటే మనం ఎక్కువగా ఆత్మము గూర్చి భయపడనవసరం లేదు! ఆత్మ మనలను “ఆకర్షించే” కార్యాలను చేయడంలోనికి దిగలేదు. మనకు “మూర్ఖులు” వచ్చేలా ఆత్మ మనలను బలపరచడు. అలాటి అవివేకపు పని సంఘం యొక్క నమ్ముదగిన తనాన్ని నాశనం చేస్తుందని పోలు అన్నాడు (1 కొరింథి. 14:23). ఆత్మ వెప్రితనాన్ని పుట్టించడు.

అపును, ఆత్మ మర్యాదైనవాడే. దేవుడు కూడా మర్యాదైనవాడే. సుఖార్థయు మర్యాదైనదే, సంఘమూ మర్యాదైనదే ఏదియెలాగున్నా, మర్యాదైనదంటే మూఢనమ్మకమో లేక దయ్యానికి సంబంధించిందో అని కాదు. ఆత్మ సత్యము (1 యోహోను 5:6). ఆయన సర్వ సత్యంలోనికి మనలను నడిపించాడు (యోహోను 16:13; 14:26). సత్యాన్ని తగిన జ్ఞానంతో చేపట్టాలి. మనకు లేఖనాలు, జ్ఞానము కావాలి!

పరిశుద్ధాత్మ దేవుడైయున్నాడు

ఆత్మను గూర్చిన ఏ బైబిలు స్ఫుర్తికైనా పరిశుద్ధాత్మ దేవుడు అనే వాస్తవం చాలా ప్రాముఖ్యమయ్యాంది. ఈ సత్యాన్ని గ్రహించడంవలన తెలివి తక్కువంతా తెలిగించబడతండి. ఆత్మ దేవుడయైయున్నాడు! దేవుడు భయభక్తులు కనుపరచబడ వలసినవాడై యున్నాడు. తండ్రియైన దేవుడు, కుమారుడైన దేవుడు, మరియు ఆత్మయైన దేవుడు. దేవుడు క్రమానికే క్రూగాని అల్లరికి కర్త కాదు (1 కొరింథి. 14:33, 40). అలాటప్పుడు ఆత్మనుండి ఎందుకు తికమక కోరాలి?

1. ముగ్గురైయున్న: బైబిలు దేవుడు ముగ్గురైయున్నవాడు. ముగ్గురైయున్న, దేవత్వం, వాస్తవానికిని, ఏకత్వానికిని, సమాధానానికిని మూలమైయుంది. దేవునితో మన దైనిక నడక ముగ్గురైయున్న దేవత్వంతో.

2. దేవుడు: దేవుని యొక్క ముఖ్యాంశము - ఆత్మయైయున్నాడు (యోహోను 4:22-24). ఆత్మను గూర్చి మనం పరిశోధించక ముందు మనం గాఢంగా దేవుని ఘనవరచవలని ఉంది. మనం అలా చేయనట్టయితే, మర్య జ్ఞాన సిద్ధంతము, మరియు మూఢ నమ్మకాలు వస్తాయి.

పరిశుద్ధాత్మను గూర్చి ప్రజలకు అనేక ప్రత్యులు ఉంటాయి. ఆత్మ యొక్క వ్యక్తిగతమైన పేరు ఏమైయుంటుంది? ఆత్మము పేరులేదు. ఆత్మను ప్రేమించుడని బైబిల్లు మనం ఎక్కుడ ఆజ్ఞను పొందాం? ప్రత్యేకింపబడిన ఆజ్ఞ ఎక్కడా లేదు. ఏదియెలాగున్నా, ప్రాథమికంగా దేవుని ప్రేమించడం, శత్రువులను ప్రేమించడం మధ్య, తప్పక ఆయనను ప్రేమించడం యొక్కమైయుంటుంది!

ఆత్మ అర్ధశ్వమైనవాడు. మనతో వ్యక్తిగతమైన సంబంధం కలిగియుండకుండ. దేవుడు ముగ్గురైయున్నాడు. అందరు సమానంగా దేవుడే, అయినా వ్యక్తిగాను, పనిగాను వేరైయుంటాడు. వారు ఒకరితోనేకరు అనుగుణ్యంగా ఉంటారు. ఆత్మ తండ్రిమీదను,

కుమారునిమీదను కేంద్రీకరిస్తాడు, కానీ తనమీద కాదు. మనం ఆయనను ఉన్నత స్థాయిలో నిలపడం ఆయనను మహిమపరచడం అనేవాటిని యిష్టపడడు! ఇది ఆయన శిల్పాన్ని పనిని ఉల్లఘించినట్టేతుంది. మనం ఆత్మమీద దృష్టిని కేంద్రీకరించడం కాదు, కానీ దేవుని మీదను, క్రీస్తు మీదను కేంద్రీకరించవలసియుంది.

ఆత్మ దేవుని సంగతులు ఎరుగును, దేవుని బయలుపరచుతాడు (1 కొరింథి 2:9-13). ఆత్మము కలిగియుండడానికి ఫలితం క్రీస్తు మనస్సును కలిగియుండడమే. మనం దేవుని ఎరుగుప్పుడు, దేవుని దీవెనలు కావాలని కోరడం దేవునికి అవమానం. అధ్యాతాలు కావాలనడం లేక ఆత్మసుండి అనుభవాలు కావాలని ఆత్మము ఎరుగకయే కోరడం ఆత్మము అవమానపరచడమే ఔతుంది. ఆత్మవలననే మనం దేవుని సంపూర్ణతచేత నింపబడతాం (ఎఫ్సే. 3: 14-19). ఆత్మసంబంధమైన భక్తి అంటే “బ్లక్ మేజిక్” గాని, “కర్కూరండ” గాని కాదు. మనకొరకని ఆత్మ అనుభవాలను యివ్వడు.

3. యేసు క్రీస్తు. యేసును మహిమపరచడానికి యేసువే ఆత్మ పంపబడ్డాడు. ఆత్మ మనలను ఆదరించడానికి ప్రభువుచే పంపబడిన ఆదరణ కర్త (గ్రీకు: *paraclete*) (యోహోను 14:16-18, 26; 15:26; 16:7-15). తండ్రి కుమారుల వద్దనుండి ఆత్మము మనం ఎన్నటికిని వేరుచేయకూడదు. వారు ఏమైయైన్స్ట్రో, ఆయన అదే అయ్యున్నాడు. వారు ఏమి బోధించాలో, ఆయన దానిని బయలుపరచాడు. ఆత్మను ఆత్మ కానట్టు ప్రదర్శించే శోభను మనం ప్రతిఫలించాలి. తెలివితక్కువు తనంవలనగాని, అమాయక్కుంపలన గాని ఆత్మము అవమానపరచవద్దు. క్రైస్తవ ఎదుగుదలకు అసాధారణమైన అనుభవాలు అవసరం లేదు. యేసును మనం ఎరిగి ప్రేమించి జీవించినప్పుడు, మనం ఆత్మచేత నడిపింపబడినవారమై యున్నామని ఎరుగుదుము.

దేవుడు క్రీస్తునందు ఆత్మ సంబంధమైన ప్రతి ఆశీర్వాదమును అనుగ్రహించినట్టు ఎఫ్సే. 1:3లో పొలు తెలిపాడు. ఆత్మ సంబంధమైన ఈ ఆశీర్వాదములన్నీ ఆత్మ ద్వారానే అందించబడ్డాయి. దేవతామంతా ఎఫ్సే. 1:3లో పని కలిగియుంది. ఎఫ్సేయులకు ప్రాయబడిన పత్రిక సంఘముపై మన దైవశాస్త్ర పుస్తకమైయుంది. అది ఎఫ్సేలోని సంఘానికి రాయబడింది. దేవుడు, క్రీస్తునందు ఆత్మ సంబంధమైన ఈ ఆశీర్వాదము లన్నిటిని ఆత్మ ద్వారా సంఘానికి పంపుతాడు! అపో, అది ఎలాటి ప్రతిపాదన!

పరిశుద్ధాత్మ మనకి

పాత నిబంధనలో తండ్రియైన దేవుడు దేవతానికి (త్రయానికి) ప్రాతినిధ్యమిచ్చాడు. యేసు మన మధ్య నివసించినప్పుడు కుమారుడైన దేవుడు దేవతానికి ప్రాతినిధ్యమిచ్చాడు (మత్తుయి, మార్కు, లూకా, యోహోను). అపో. 2లో పరిశుద్ధాత్మ దేవుడు దిగి వచ్చి, క్రీస్తు రెండవ రాకడవరకు దేవతానికి ప్రాతినిధ్యమిస్తాడు. మనది ఆత్మ యుగ్మమైయుంది. ఆత్మ అంతరంగంలో నివసించడం మన రక్షణకు గ్యారంబీ అయ్యాడి (అపో. 2:38; 5:32; ఎఫ్సే. 1:14). ఆత్మ ప్రసాదించేవాడు కాదు; ఆత్మ పరమైయున్నాడు. మన దేహాలు “పరిశుద్ధాత్మకు అలయమై”యున్నాయి (1 కొరింథి. 6:19, 20).

క్రీస్తు రక్తము సంఘాన్ని కొన్నది (అపా. 20:28; ఎఫెసీ. 5:25-27; 1 కొరింథి. 6:20). తొలి సంఘాన్ని దేవుడు నిర్మించినప్పుడు, ఆయన దానిని సరిగా చేశాడు. అపా. 2 (పెంతెకొస్తు) సందు దేవుడు సంఘం యొక్క పనిలోనికి దిగాడు. దేవుడు “మత శాఖల వ్యాపారంలోనికి” ఎన్నడు వెళ్లేదు. ఆత్మ సంఘము యొక్క జీవమైయుంది (1 కొరింథి. 3:16). ఆయన క్రైస్తవులలో నివసించడంవలననే ఆయన సంఘంలో ఉండగలడు. నేడు భూమిమీద “పరిశుద్ధ స్థలాలు” క్రైస్తవ హృదయాలే.

దేవుడు సంఘానికి రెండు గౌప్య దీవెనలనుగ్రహించాడు: ప్రార్థన, ఆత్మ. దేనియందును మనం సరిగా పనిచేయడం లేదు. మనం అనుభవాలు, టెక్నికలు, పర్షాపరులు, గిమ్స్ట్రీ కావాలంటున్నాం, అయితే ప్రార్థించడం, ఆత్మను వెంబడించడంలో తప్పిపోతున్నాం. ఆత్మపై అనుకొనడంకంటే ప్రోగ్రాములమేద ఆధారపడడం సులభం. సాతాను శోధిస్తాడు, ఆత్మ బలపరచుతాడు (ఎఫెసీ. 3:14-19). ఎ. డబ్బు. టోజర్ యిలా అన్నాడు: “అది సంఘంలోనుండి ఆత్మ తీసివేయబడియుండినట్టయితే, వారికి ఉన్నదానిలో 90% ఆగిపోయి ఉండేదే, అయితే నేడు ఆత్మ తీసివేయబడినట్టయితే కేవలం 10% మాత్రమే నిలచిపోతుంది.” మన ప్రై - టెక్ ఫ్రెములు లేకుండ, మొదటి శతాబ్దింలోని శిష్యులు లోకానికి సువార్త ప్రకటించారు. ప్రార్థన, లేఖనాలు, మరియు ఆత్మను ఎన్నడు వేరుచేయకు.

ఆత్మ ఎక్కువున్నాడు? ఆయన్ను కుసుగొనేది ఎలా? అనుభవాలలో కాదు. పెంతెకొస్తులో జరిగిన సంభావలు ఎన్నడూ తిరిగి చేయబడలేదు; భాషలు మాటల్లడడం కూడా నిలిచిపోయింది (1 కొరింథి. 13:8-13). ఆత్మ లేఖనాల్లో కన్నిస్తాడు. “క్రీస్తు వాక్యము మీలో సమృద్ధిగా నివసింపణియ్యాడి” (కొలస్సి. 3:16ఎ). ఆత్మ - “సత్య స్వరూపియగు ఆత్మ” (యోహోను 14:17; 15:26; 16:13). అద్భుతాల కొరకు కనిపెట్టడని నేడు ప్రజలు చెప్పబడుతున్నారు. “స్టీడీ” చేయుమని పోలు తిమోతికి ఆనాడు చెప్పాడు (2 తిమోతి. 2:15; KJV). ఆత్మ సంబంధమైన సమస్త సదిపింపు లేఖనములల్పే ఆధారపడి యుంది. అపోస్టాలు కార్యగ్రంథంలో ఏ ఒక్కడును కల ద్వారాగాని, దేవుడుత దర్శనం ద్వారాగాని, పరిశుద్ధాత్మ నేరుగా వారిపై పని చేసినందున గాని రక్కింపబడలేదు. అన్నిటిలో మానవ ప్రమేయం ఉంది - వాక్యము, సువార్త సందేశముంది. రాజ్యము యొక్క విత్తనం దేవుని వాక్యం (లాకా 8:11). లేఖనాల్లో “పరిశుద్ధాత్మచే బాష్పిస్తుం పొందమని” ఎవరును ఆజ్ఞాపింపబడలేదు లేక “వరముగా పొందమని” కూడా చెప్పబడలేదు. ఆత్మ సంబంధమైన వ్యక్తిక్యామైయుండడానికి బదులు ఆత్మ వరాలు కావాలని కోరడం ఎందుకు? మానవాళి “కలిగియుండడంలో”, ఆత్మ “వ్యక్తిపై” దృష్టిని కెంద్రీకరించడం జరుగుతుంది. దీనికితోడు, అద్భుతాలు సర్వసాధారణమై పోయినట్టయితే, అవి అర్థాత్తాలైయుండవు! ఎడుగుడలకు, పరిశుద్ధతకు మనం ఆత్మను వెదకవలసినవార్థమైయున్నాం. మనం ఏమి కాబోతున్నామో అదే అయ్యాటాం.

ప్రేమ ఎక్కడుంటుందో అక్కడ ఆత్మను కనుగొనవచ్చు. దీనిని అరుదుగా ఆలోచిస్తారు. పరిశుద్ధాత్మ వరములను గూర్చిన రెండు అధ్యాయాలు 1 కొరింథి. 12, 14. ఆ రెండింటి మధ్య ఏమి ఉంది? 1 కొరింథి. 13, ప్రేమ యొక్క గౌప్య అధ్యాయం! “మనకు అనుగ్రహింపబడిన పరిశుద్ధాత్మ ద్వారా దేవుని ప్రేమ మన హృదయాలలో కుమ్మరింపబడి యున్నది” (రోమా 5:5). ఆత్మ ఘలము ప్రేమ! పరీక్ష కాలము! 1 కొరింథి. 13 చదువు,

అప్పుడు “ప్రేమ”కు బదులు “క్రీస్తును” ఉంచు. ఇది లేఖనాన్ని బాధించదు. తరువాత నీ పేరు దానికి బదులు ఉంచు. నీవు ఎలా జరిగిస్తున్నావే? నీ జీవితం యితరుల జీవితాల్లో వ్యతాపం కలిగిస్తుందా? పొలు కొరింథియులకు యిలా తెలిపాడు: “మా హృదయముల మీద ప్రాయబడియుండి, మనమ్ములందరు తెలిసికొనుచుచున్న మా పత్రిక మీరే కారా?” (2 కొరింథి. 3:2).

ఆత్మ ఎక్కుమన్నాడు? ఆత్మ “ఆత్మ ఘలములలో” కన్నిస్తాడు: అవి –“ప్రేమ, సంతోషము, సమాధానము, దీర్ఘశాంతము, దయాకుత్సము, మంచితము, విశ్వాసము, సాత్మ్యకము, ఆశానిగ్రహము; ఇట్టివాటికి విరోధమైన నియమమేదియు లేదు” (గలతి. 5:22, 23). ఘలము ఏక వచనం - ఘలితములు బహు వచనం. మనం ముందు దీనిమీద తరువాత దానిమీద పని చేయం. ఆత్మ ఘలము ఒక మూటలో వచ్చేస్తుంది. ఇది ప్రోచ్ఛ్యను తయారు చేయడం కాదు, ఘలములను పండించు భావనమైయుంది. ఆత్మ సంబంధమైన ఘలాలను సాధించడానికి మానవ క్రియలవలన ప్రయత్నించి అనేకమంది క్రీస్తువులు కలతపరచబడ్డారు! సెల్వీ ఇంప్రొవ్మెంట్ కోర్పులు ప్రాథమికంగా విఫలమౌతాయి. ఆత్మచేతనే మనం ఎదుగుతాం. అనుభవాలు, ప్రత్యేకమైన వరాలు, అద్భుతాలు అనేవాటిచేత భక్తిని కొలవేయకూడదు. ఆత్మ సంబంధమైన పరిపక్షంవలనను, మంచితసంవలనను భక్తి కొలవబడుతుంది. మనం కోరగలగే భక్తి ఏదైనా ఉంటే, అదంతా ఆత్మ ఘలమునుండి వస్తుంది. విషయం లోపలికి తీసికొనేదే కాని, ఘలితం కాదు. నిరీతమైన కాలంలో మొక్క జొన్సు చెట్టు మొక్క జొన్సు కండిని పండిస్తుంది. మనిషి మొక్క జొన్సులను పుట్టించలేదు. క్రీస్తునందు, ఆత్మవలన దేవుడు శిష్యులను చేస్తాడు. మనకందరికి ఆశానిగ్రహం కావాలి. మనలను మనం దేవుని స్వాధీనానికి అప్పగించుకునేవరకు, మనం మనలను వశ పరచుకొనలేం. ఆత్మ యొక్క ఘలితం క్రీస్తువలె ఉండడం. మనం “ఆత్మవలె ఉండలేం”; మనం “క్రీస్తువలె ఉంటాం”. ఒక బిడ్డ జన్మించినప్పుడు సంపూర్ణంగా నరమాత్రుడు అంతకంటే ఎక్కువ మానవత్వాన్ని ఎన్నడు పొందడు. బాష్పిన్నమందు మనకు ఆత్మ అనుగ్రహించబడుతుంది. మనం యిక ఎన్నడును అధికమైన ఆత్మను పొందలేం. దేవుని పిల్లలలో ప్రతి ఒకడ్డు ఆయనను “సంపూర్ణంగా” వారు కలిగియుంటారు. ప్రశ్న ఏమంటే –“ఆత్మ మనలనందరిని కలిగియుండగలడా?” ఆత్మ మనకు యివ్వబడ్డాడు. భక్తి యొక్క రహస్యం టేపుల్లోనో, సెమినార్లోనో, అనుభవాల్లోనో, లేక గిమ్స్కోలోనో లేదు!

ఆత్మతీర్ణ నింపబడుట

ఎఫెసీ. 5లో పొలు మూడు బలీయమైన ఆజ్ఞలు జారి చేశాడు: “... దేవునిపోలి నడుచుకొనడి ...” (1 ఎ వ.). “... మీరును ప్రేమగలిగి నడుచుకొనడి” (2 ఎ వ.). “... వెలుగు సంబంధులవలె నడుచుకొనడి” (8 వ.). ఆ తరువాత యిలా అన్నాడు: “ఆత్మ పూర్ణలైయుండుడి” (18 వ.), మొదట, ఆజ్ఞ తప్పనిసరి అనే తీరులో ఉంది. “మీరు ఆత్మ పూర్ణలైయుండుడి.” కోరుకొనడం, తీర్మానం చేసికొనడం, కార్యాల జరిగించడం అన్నీ మనవే. ఇది నొక్కి చెప్పబడింది.

రెండవది, “పూర్వాలైయుండుడి” అనేది ఒకు వచనం. “మనమందరం” నింపబడాలి.
“మనకందరికి” అద్భుతవరాలు ఎన్నడూ లేవు!

మూడవది, ఇది పౌసిన్ వాయిసో ఉంది: “మీరు ఆత్మచేత నింపబడురు.”
నిండుగా ఉన్న గిన్నె నింపబడనేరదు. నింపబడడానికి అప్పగించుకొని, ఖాళీ చేసికోవాలి.
నిండిన పాత్రలో యికను ఏదియు చేర్చబడదు. మన అహము విషయమై చనిపోయి,
అహమును కాళీ చేసికొనిప్పుడు మనము ఆత్మచేత నింపబడతా.

నాల్గవది, ఆజ్ఞ పర్వమాన కాలంలో ఉంది. యేసు మనలను అనాధలనుగా విడిచి
పెట్టలేదు (యోహసు 13:18 చూడు). “ఆత్మ పూర్వాలై నిలిచియుండుడి” అని పోలు
చెప్పాతున్నాడు. నింపబడియుండడమనేది జీవితాంతంపరకు నిలిచియుండే విధానం.
మనం నింపబడ్డాం, తిరిగి నింపబడతాం. ఓడలోని తెర చాపను గాలి నింపడంతో ఒక
వ్యక్తి దీనిని వర్ణించాడు.

నిన్న గూర్చి నీవు ఈ ప్రశ్న అడుగుకో: “నా క్రీస్తవ నడకతో నేను ఆనంది
స్తున్నానా?”

వచ్చి, నాతో నడువుము.

“కాగా మీరు పరిశుద్ధాత్మ శక్తి పొంది, విస్తారముగా నిరీక్షణ గలవారగుటకు నిరీక్షణ
కర్కయగు దేవుడు విశ్వాసము ద్వారా సమస్తసండముతోను సమాధానముతోను
మీమును నింపునుగాక” (రోమా 15:13).